

Súd: Okresný súd Dolný Kubín  
Spisová značka: 9T/41/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010099  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka  
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413010099.2

## Rozhodnutie

Senát Okresného súdu Dolný Kubín, v zložení z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z prísediacich PhDr. Oľgy Váňovej a Marty Varečkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.03.2015 v Dolnom Kubíne takto

### rozhodol:

Obžalovaný

Q. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W., t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon väzby Žilina je vinný, že

1. dňa 13.12.2011 v čase okolo 15:25 hod. zobrať z priestorov kozmetického salónu W. F. nachádzajúceho sa v budove obchodného domu C. v Námestove dámsku športovú kabelku červenej farby v hodnote 10,85 €, v ktorej sa nachádzali peniaze vo výške 1.100,- €, občiansky preukaz v hodnote 16,50 €, zdravotný preukaz, vodičský preukaz v hodnote 6,50 €, tri bankomatové karty v hodnote 21,- €, kľúče od motorového vozidla zn. M. C. v hodnote 36,44 €, mobilný telefón zn. N. Z., IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 94,19 €, mobilný telefón zn. N. XXXI B., IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 73,66 €, líčidlá, parfum zn. Dior, osobná drogeria v hodnote 80,- €, diár zn. EVA v hodnote 4,75 € a kľúče v hodnote 6,60 €, a to kľúče od kozmetického salónu a kľúče od vchodových dverí obchodného domu TEMPO, čím spôsobil vlastníčkovi vecí - B. W., B..T..Y., J.: XX XXX XXX škodu vo výške 1.450,49 €  
2. dňa 18.12.2011 v presne nezistenom čase v dobe od 08:45 hod. do 11:30 hod. nezisteným spôsobom a nezisteným predmetom bez poškodenia otvoril zamknuté vchodové dvere na turistickej ubytovni K. v Dolnom Kubíne na Ul. Š. Č.. XXXX, následne vnikol do interiéru ubytovne, kde vo vstupnej hale, v pravej časti za vchodovými dverami, preliezol sklenenú priečku ohraničujúcu časť recepcie, kde nezisteným predmetom vylomil zamknutú drevenú skrinku, z ktorej potom zobrať náhradné kľúče od jednotlivých izieb ubytovne a pomocou takto získaných kľúčov postupne odomkol zamknuté dvere:

- na izbe č. 1, z ktorej zobrať tam ubytovanému občanovi Č. T., T. V., N.. XX.XX.XXXX nový batoh zn. ALPINE bielo-šedo-zelenej farby v hodnote 36,48 €, mikinu zn. Adidas zelenej farby v hodnote 14,14 €, tepláky zn. Adidas čiernej farby v hodnote 11,16 € a ďalšiemu tam ubytovanému občanovi Č. T., Q. Č., N.. XX.XX.XXXX zobrať zimné topánky nezistenej značky čiernej farby v hodnote 49,10 €

- na izbe č. 5, z ktorej zobrať tam ubytovanej občianke Č. T., P. H., nar. XX.XX.XXXX nový mobilný telefón zn. NOKIA X2 červenej farby v hodnote 48,30 €, vrátane SIM karty s kreditom v hodnote 8,- €

- na izbe č. 6, z ktorej zobrať tam ubytovanej občianke Č. T., N. E., nar. XX.XX.XXXX peniaze vo výške 30,- € a ďalšej tam ubytovanej občianke Č. B. T., K. W., nar. XX.XX.XXXX zobrať peniaze vo výške 6,- €

- na izbe č. 7, z ktorej zobrať tam ubytovanej občianke Č. Z. T., W. M., N.. XX.XX.XXXX peniaze vo výške 20,- € a ďalšej tam ubytovanej občianke Č. T., K. A., N.. XX.XX.XXXX zobrať peniaze vo výške 5,- € a

1.700,- Kč (67,08 €), batoh zn. HEAT bielo-čiernej farby v hodnote 58,11 €, koženú peňaženku šedej farby zn. Roxy v hodnote 26,96 €, cestovný pas v hodnote 20,99 €, platobnú kartu GE Money Bank, kartu poistenca VŠZP ČR, žehličku na vlasy čiernej farby v hodnote 38,83 €, dvojdielne plavky žltohnedej farby zn. Banana v hodnote 12,83 €, osušku žltej farby v hodnote 5,56 €, koženú kozmetickú tašku ružovej farby v hodnote 13,44 €, striebornú retiazku s prívieskom ružového srdca v hodnote 21,42 €, tašku na notebook čiernej farby v hodnote 8,81 €, notebook červenej farby zn. ACER, uhlopriečka 17" s nabíjačkou v hodnote 466,68 €, slúchadlá zn. APPLE v hodnote 8,56 €, nabíjačku na mobilný telefón v hodnote 2,59 €

- na izbe č. 8, z ktorej zobrať tam ubytovanej občianke Č. T., C. E., nar. XX.XX.XXXX nový tablet zn. Toshiba striebornej farby v hodnote 94,61 €, ďalšej tam ubytovanej občianke Č. T., K. Š.Z., N..

XX.XX.XXXX zobral peniaze vo výške 7,- €, ďalšej tam ubytovanej občianke Č. T., R. V., N.. XX.XX.XXXX zobral mobil zn. B. U. U., IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, striebornosivej farby v červenom puzdre v hodnote 146,61 €, vrátane SIM karty, dámsku látkovú peňaženku zn. FOXX ružovočervenej farby v hodnote 18,51 €, cestovný pas v hodnote 23,80 €, kartu poistenca, ďalšej tam ubytovanej občianke Č. T., V. K., nar. XX.XX.XXXX zobral peniaze vo výške 50,- €, koženú peňaženku zn. Roxy, ružovožltozelenej farby v hodnote 21,06 €, dámsku koženú kabelku na jedno ucho čiernej farby so žltými a ružovými kolieskami v hodnote 29,76 €, cestovný pas v hodnote 23,80 €, kreditnú kartu GE Money Bank, kartu poistenca, zľavové karty obchodu Schleckler, MP3 prehrávač nezistenej značky čiernej farby v hodnote 17,42 €

- na tzv. zamestnaneckej miestnosti, z ktorej zobral veci patriace prevádzkovateľovi ubytovne, B. E., B..T.Y., J.: XX XXX XXX, a to akumulátorovú vŕtačku zn. MAKITA s príslušenstvom v kufríku svetlozelenej farby v hodnote 139,25 € a elektrickú vŕtačku zn. BOSCH zelenej farby v hodnote 92,83 €, pričom tejto spoločnosti spôsobil aj škodu poškodením skrinky na náhradné kľúče od izieb v hodnote 30,- €, čím takto spôsobil v predmetnej ubytovni odcudzením vecí celkovú škodu vo výške 1.644,68 € a poškodením zariadenia škodu vo výške 30,- €

3. v presne nezistenom čase, v dobe od 21:00 hod. dňa 31.12.2011 do 09:10 hod. dňa 01.01.2012 v Dolnom Kubíne na D. ulici, na parkovisku pred penziónom P., nezisteným spôsobom a nezisteným predmetom rozbil na motorovom vozidle zn. Š. Y., ev. č. XTX XXXX (Č.) sklenenú výplň na pravých zadných a predných dverách, čím spôsobil majiteľke vozidla, občianke Č. T., V. J. F., N.. XX.XX.XXXX škodu vo výške 45,98 € a následne zobral z interiéru vozidla veci patriace majiteľke vozidla, a to lyže zn. VÖLKL, dĺžky 144 cm s viazaním zn. Marker čiernej farby v hodnote 335,07 €, lyžiarske palice zn. Scott čiernej farby v hodnote 55,84 €, kolieskové korčule zn. Rollerblade svetlo modrej farby v hodnote 31,69 €, tenisovú raketu zn. HEAD so svetlomodrým rámom a bielou rukoväťou v šedobielej taške s nápisom Head v hodnote 143,91 €, navigačné zariadenie zn. Sencor striebornej farby v hodnote 117,86 €, čiernu športovú bundu zn. EXE v hodnote 52,51 €, dva kľúče od dverí v hodnote 7,43 €, doklady k vozidlu Š. Y. (technický preukaz a zelená karta) v hodnote 3,57 €, originálne CD nosiče v počte 20 ks v hodnote 155,52 €, dámske kožené rukavice nezistenej značky v hodnote 19,64 €, dámske pletené rukavice zn. North Blanc v hodnote 13,09 € a ďalej zobral z vozidla aj veci patriace ďalšej občianke Č. T., B. W., N.. XX.XX.XXXX, a to lyže zn. Salomon dĺžky 154 cm s viazaním zn. Salomon, kriklavo žltej farby v hodnote 116,66 €, tenisovú raketu zn. Wilson s bielo-modro-čiernym rámom a čiernou rukoväťou v hodnote 185,11 €, čím takto odcudzil veci v celkovej hodnote 1.237,89 €

4. dňa 11.01.2012 okolo 11:13 hod. na parkovisku pri obchodnom dome K. v Ružomberku sa pokúsil vniknúť do tam zaparkovaného a zamknutého motorového vozidla zn. B. C., ev. č. T.-XXXAY, v úmysle zmocniť sa vecí nachádzajúcich sa vo vnútri vozidla, tak, že skrutkovač, ktorý mal pri sebe, vsunul pod tesniacu gumu ľavého zadného okna vozidla, vzápätí ho nadvihol smerom nahor a následne voľnou rukou štyrikrát udrel s úmyslom rozbiť sklenenú výplň, čo sa mu však nepodarilo, pretože po vyrušení policajtní OR PZ Ružomberok upustil od ďalšieho konania, a tak majiteľovi vozidla - B. X., B..T.Y., J.: XX XXX XXX, nebola konaním obžalovaného spôsobená žiadna škoda,

teda

v bode 1.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil

v bode 2.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a na viacerých osobách

- neoprávnene vnikol do obydlia iného

v bodoch 3. a 4.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a taký čin spáchal sčasti (v bode 3.) závažnejším spôsobom konania - vlámaním a sčasti (v bode 4.) konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu tohto činu,

čím spáchal

v bode 1.

- prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

v bode 2.

- zločin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e), j) Tr. zák.

- prečin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

v bodoch 3. a 4.

- pokračujúci zločin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., sčasti (v bode 4.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,

a za to mu súd ukladá

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ruší v rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/49/2012 zo dňa 26.10.2012 výrok o vine ohľadom skutku č. 2, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 3 Tr. zák., ruší:

- celý výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/49/2012 zo dňa 17.09.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

- celý výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/69/2012 zo dňa 22.08.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák., ukladá obžalovanému povinnosť:

- nahradiť spôsobenú škodu

- zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným subjektom spôsobenú škodu, a to:

- B. W., B..T.Y., S. Č.. XXX, T., J.: XX XXX XXX škodu vo výške 1.450,- €

- B.N. E. B..T.Y., Š. XXXX, F. K., J.: XXXXXXXX škodu vo výške 262,08 €

- občanovi Č. T., T. V., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. T. W. T., Y. L.. Č.. XXXX, Č.Á. T. škodu vo výške 61,78 €

- občanovi Č. T., Q. Č., N.. XX.XX.XXXX M. M. V.Ř., A. T. W. T., K. L.. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 49,10 €

- občianke Č. T., P. H., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A., T. W. T., V. L.. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 56,30 €

- Y. Č. T., N. E., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. T. W. T., L.. Q.. H. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 30,- €

- občianke Č. T., K. W., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. T. W. T., L.. X. V. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 6,- €

- občianke Č. T., W. M., N.. XX.XX.XXXX M. M. V.Í., A. T. W. T., K. L.. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 20,- €

- občianke Č. T., K. A., N.. XX.XX.XXXX M. Y. - D., A. T. W. T., T. L.. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 756,86 €

- občianke Č. T., C. E., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. T. W. T., B. L.. Č.. XXXX, Č. T. škodu vo výške 94,61 €

- občianke Č. T. K. Š., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. W. A. Č.. XXX, Č. T. škodu vo výške 7,- €

- občianke Č. T., R. V., N.. XX.XX.XXXX M. M. V., A. T. W. T., B. XXX, Č. T. škodu vo výške 188,92 €

- občianke Č. T., V. K., N.. XX.XX.XXXX M. M. V.Ř., A. T. W. T., Y. L.. Č.. XXX, Č. T. škodu vo výške 142,04 €

- občianke Č. T., V. J. F., N.. XX.XX.XXXX M. Č. C., A. C. - N. Č.. XXX, Č. T. škodu vo výške 982,11 €

- občianke Č. T., B. W., N.. XX.XX.XXXX M. C., A. C. - R.A., Q. L.. Č.. XXX, Č. T. škodu vo výške 301,77 €.

Súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkazuje poškodené subjekty so zvyškom ich nárokov na náhradu škody voči obžalovanému na občianske súdne konanie.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal voči obžalovanému dňa 13.06.2013 obžalobu pre skutky uvedené vo výroku rozsudku.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 22.07.2014 (č.l. 924), 08.09.2014 (č.l. 1017), 10.09.2014 (č.l. 1028), 24.09.2014 (č.l. 1051), 04.12.2014 (č.l. 1100) a 24.03.2015 (č.l. 1197) dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 926) odmietol vypovedať. Súd preto čítal jeho výpoveď z prípravného konania (č.l. 1053, 45), kedy obžalovaný zhodne ako počas výsluchu pred rozhodnutím o väzbe (č.l. 877) namietal hodnovernosť korunného svedka R.Á.. Tvrdil, že svedok je voči nemu zaujatý, pretože s jeho družkou mal obžalovaný v minulosti intímny vzťah. Ďalej namietal, že svedok bol motivovaný vypovedať proti nemu aj preto, že sám kradol počas plynutia skúšobnej doby a aby sa vyhol trestu, tak začal takto vypovedať. Aj preto tento svedok neoznámil spáchanie týchto trestných činov ihneď, ale až keď bol sám prichytený a vyšetrovaný pre inú krádež. Obžalovaný popieral spáchanie

žalovaných skutkov tvrdiac, že práve R. bol ten, kto ponúkal veci pochádzajúce z týchto krádeží. Obžalovaný pripustil, že v deň spáchania 1. skutku (13.12.2011) mohol byť v Námestove, pretože v tom období chodieval tadiaľ do Poľska po autosúčiastky, ktoré následne predával ďalším osobám. Z rovnakého dôvodu bol v Poľsku aj dňa 18.12.2011 (deň spáchania 2. skutku). Nedisponoval však žiadnym dokladom o kúpe súčiastok v Poľsku v týchto dňoch. Ohľadom skutku č. 3 obžalovaný priznal, že dňa 31.12.2011 poobede bol zaviesť svedkov Q. W. a T. W. do Tvrdošína, kde si títo dvaja požičali auto zn. V. M. a potom šli spoločne do Ružomberku. Tam obžalovaný jazdil na tomto vozidle až kým sa mu v obci Gotovany o 22:00 hod. nepokazilo. Keďže vozidlo bolo nepojazdné, nechal ho na mieste a on strávil zvyšok Silvestra v hoteli Permon v obci Podbanské. Obžalovaný potvrdil autentickosť svojich listov, ktoré písal z väzby svedkovi R.E. a W. (č.l. 935).

Svedok M. R. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1024) potvrdil, že obžalovaný mu viackrát ponúkal na predaj veci pochádzajúce z krádeží, avšak pre odstup času už nevedel uviesť, v ktorý deň mu aké konkrétne veci obžalovaný ponúkal na predaj. Svedok uviedol, že obžalovaný sa mu pochválil, že zobral nejakú kabelku v kozmetickom salóne aj s peniazmi. Tiež mu ponúkal nejaké mobily a notebook, ohľadom ktorých mu vravel, že ich má z krádeže v ubytovni K.. Po prečítaní výpovede z prípravného konania (č.l. 400) svedok potvrdil, že obžalovaný mu ponúkal vtedy také veci na predaj, pričom mu uvádzal taký spôsob ich nadobudnutia, ako vtedy vypovedal. Uviedol, že pre odstup času si už teraz na to nepamätal tak detailne. Súd preto vychádzal z tejto jeho kontradiktórnej výpovede (č.l. 400). Vtedy svedok uviedol, že obžalovaný mu v decembri 2011 ponúkal na predaj notebooky a mobily od českých operátorov a tablet zn. Toshiba. Povedal mu, že tieto veci ukradol v Dolnom Kubíne z ubytovne pri futbalovom ihrisku. Obžalovaný mal tieto veci umiestnené v cestovnej taške a vravel mu, že od krádeže prešla len chvíľa. Svedok však od obžalovaného nekúpil žiadnu z ponúkaných vecí. Počas Vianoc 2011 svedok stretol obžalovaného v Ružomberku, kde tento hral na herných automatoch. Vtedy mu obžalovaný povedal, že má dosť peňazí, pretože v Námestove ukradol z kozmetického salónu kabelku, v ktorej bolo cca 1.700,- €, kľúče od auta zn. M., mobil a ďalšie veci. Začiatkom r. 2012 sa svedok s obžalovaným opäť stretol, a to pri penzióne P. v Dolnom Kubíne. Tu ho priviezol svedok K.. Obžalovaný vtedy svedkovi ponúkal na predaj dámske veci, ktoré vravel, že ukradol z istého auta, na ktorom rozbil okno. Veci mal obžalovaný uložené v aute zn. V. M.. Išlo o lyže, tenisovú raketu, fotoaparát, dve dámske bundy, rifle a tričká. Ani vtedy svedok R. od obžalovaného nekúpil

žiadnu z ponúkaných vecí. Po pár dňoch sa s obžalovaným opäť stretol a chcel z tých vecí kúpiť tenisovú raketu, avšak obžalovaný mu povedal, že ju už založil v V.. Svedok uviedol, že obžalovaného vozieval svedok W. na aute zn. Š. H.abia, ktoré patrilo svedkovi D.. Okrem toho mal obžalovaný spolu so svedkami W. a W. na prelome rokov 2011 a 2012 požičané auto zn. V. M.. Na hlavnom pojednávaní súd prečítal aj predchádzajúce (nekontradiktórne) zápisnice o výpovediach tohto svedka (č.l. 393, 395, 397) v záujme odstránenia možných pochybností o jeho hodnovernosti. Na skutkový obsah týchto výpovedí súd neprihliadal. Svedok po prečítaní zápisníc o jeho skorších výpovediach uviedol, že v tom čase vypovedal vždy dobrovoľne, nikto ho nenavádzal takto vypovedať, ani mu nikto neponúkal žiadne zvýhodnenia za takéto výpovede. Priznal, že v tom čase bol trestne stíhaný za krádež, ktorú spáchal, ale za to bol riadne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Pripustil, že sa rozhodol vypovedať voči obžalovanému až po šiestich mesiacoch preto, že vzťahy medzi nimi sa naštrbili. Obžalovaný ho totiž požiadaval, aby šiel do záložne založiť nejaké zlaté šperky, pričom ho ubezpečoval, že veci nepochádzajú z krádeže. Neskôr sa však ukázalo, že ho oklamal a svedok mal potom opletačky s políciou. Svedok tvrdil, že obžalovaný bol známy tým, že sa chválil krádežami, ktoré urobil, aj preto ho volali „hlúpy Q.“. Po prehratí videozáznamu z lekárne obchodného domu v Námestove (č.l. 567) svedok identifikoval na zázname obžalovaného, ako aj svedka F..

Svedkyňa-poškodená K. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1021) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 59), kedy poškodená potvrdila, že jej firma W., B..T..Y.. vlastní kozmetický salón v obchodnom dome C. v Námestove. Dňa 13.12.2011 popoludní odišla k kozmetického salónu do neďalekej lekárne v tom istom obchodnom dome. Po návrate z lekárne začala obsluhovať zákazníčky v zadnej časti kozmetického salónu, ktorá bola od prednej časti oddelená vertikálnymi žalúziami. Medzitým jej zamestnankyňa V.T. Ž. na chvíľu zo salónu odbehla. Keď po chvíli poškodená počula buchnutie dverí na salóne, myslela si, že sa vrátila jej zamestnankyňa, ale nikoho nevidela. Až keď sa svedkyňa Ž. vrátila, poškodená zistila, že jej chýba kabelka, ktorú nechala v prednej časti salónu. Vtedy jej svedkyňa Ž. povedala, že videla vychádzať zo salónu nejakého muža. Na chodbe však už nikoho

podozrivého nevideli. Poškodená uviedla, že pred krádežou videla istého muža, ako sa obšmieta pred kozmetickým salónom a nepríjemne nazerá dovnútra spoza skla. Keď potom poškodená videla videozáznam z bezpečnostnej kamery nainštalovanej v lekárni, zistila, že v lekárni za ňou stál ten istý muž, ktorý pred krádežou nazeral dovnútra jej salónu. Svedkyňa počas výsluchu v pojednávacej miestnosti označila obžalovaného ako toho muža, ktorý nazeral dovnútra jej salónu a ktorý stál za ňou v lekárni. Obžalovaného si zapamätala preto, lebo jej bolo jeho správanie nepríjemné. Vpúšťala do salónu zákazníčky a on tam postával pri dverách a nazeral dovnútra. Po prehraní videozáznamu na hlavnom pojednávaní (č.l. 567) poškodená spoznala seba aj obžalovaného počas nákupu v lekárni. Poškodená uviedla, že videozáznam z bezpečnostnej kamery videla skôr, než bola vypovedať na polícii.

Svedkyňa V. Ž., rod. T. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1019) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 67). Potvrdila, že v čase spáchania skutku č. 1 pracovala v kozmetickom salóne, ktorého majiteľkou bola poškodená W.. Dňa 13.12.2011 popoludní bola majiteľka salónu v neďalekej lekárni niečo kúpiť a po jej návrate obsluhovali v kozmetickom salóne dve zákazníčky v zadnej časti salónu. Následne svedkyňa na krátku chvíľu opustila salón, zatiaľ čo majiteľka zostala pracovať vzadu. Keď sa svedkyňa vracala späť k salónu, videla muža, ktorý zatváral dvere na salóne a následne rýchlo odchádzal po chodbe obchodného domu. Pod pazuchou mal niečo červené. Keď svedkyňa vošla do salónu, majiteľka W. zistila, že jej chýba kabelka. Vtedy svedkyňa Ž. napadlo, že jej kabelku ukradol ten muž, ktorého videla odchádzať s niečím červeným pod pazuchou, keďže kabelka jej šéfky bola červená. Keď potom svedkyňa videla záznam z bezpečnostnej kamery z vnútra lekárne (č.l. 567), zistila, že ten muž, ktorého videla vychádzať z ich salónu, je ten istý ako muž, ktorý predtým stál v lekárni za poškodenou. Okrem toho svedkyňa počas výsluchu pred súdom uviedla, že ten muž vyzeral ako obžalovaný. Po prehraní videozáznamu bezpečnostnej kamery z lekárne na hlavnom pojednávaní svedkyňa identifikovala na týchto záberoch poškodenú W., ako aj obžalovaného.

Svedkyňa V. A., rod. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1018) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 81, 84), kedy potvrdila, že v čase spáchania skutku č. 1 pracovala v obchodnom dome v Námestove v predajni, ktorá bola blízko priestorov kozmetického salónu. Krátko po krádeži počula kričať poškodenú K. W., že ju okradli. Predtým si svedkyňa všimla dvoch mužov, ktorí išli smerom k zadnému vchodu. Opísala ich výzor, vrátane oblečenia. Počula ako sa títo muži medzi sebou potichu rozprávali a jeden druhému vravel: „Teraz nie, potom!“. Na hlavnom pojednávaní si už svedkyňa nepamätala obsah rozhovoru, ale po prečítaní jej výpovede z prípravného konania pripustila, že vtedy mohla počuť takéto slová, vzhľadom na odstup času si však už na to nepamätala.

Svedkyňa L. W. v prípravnom konaní (č.l. 75) potvrdila, že pracovala ako upratovačka v obchodnom dome C. v Námestove, ale nevedela k veci samej nič bližšie uviesť.

Svedkovia - poškodení ohľadom skutku č. 2 si v prípravnom konaní uplatnili v rámci svojich výpovedí nároky na náhradu škody tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. K okolnostiam spáchaného činu sa nevedeli vyjadriť.

Svedok Q. E. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1029, 1051) vypovedal ohľadom skutku č. 2 zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 111). Uviedol, že je prevádzkar ubytovne K. v Dolnom Kubíne, ktorej majiteľom je firma jeho manželky E., B..T..Y.. Dňa 18.12.2011 boli v ich ubytovni ubytované deti z Českej republiky. V ten deň ráno deti odišli na výlet a vzápätí prišli za ním dvaja muži, ktorí sa informovali ohľadom ubytovania. Svedok im odovzdal svoju vizitku a muži odišli. Svedok sa v ubytovni potom už nezdržoval. Po návrate ubytovaných detí z výletu bolo zistené, že im niekto ukradol veci z jednotlivých izieb. Okrem toho boli ukradnuté veci aj firme E., B..T..Y.. z tzv. zamestnaneckej miestnosti a to vŕtačka zn. Makyta v kufríku, vŕtačka zn. Bosch. Okrem toho bola na recepcii rozbitá skrinka na kľúče, z ktorej bol ukradnutý zväzok kľúčov určený pre upratovačku. Svedok uviedol, že pár dní pred krádežou bol v ubytovni ubytovaný nejaký muž z Prievidze, pričom však nešlo o žiadneho z mužov, ktorí sa v deň krádeže informovali ohľadom ubytovania. Svedok týchto mužov opísal.

Svedok počas výsluchu v konaní pred súdom označil obžalovaného ako jedného z mužov, s ktorými ráno v deň krádeže komunikoval. Svedok uviedol, že počas prípravného konania obžalovaného nespoznal na žiadnej z predkladaných fotografií (č.l. 521, 536), ale teraz, keď videl detailne a naživo tvár obžalovaného, jeho nos a mimiku tváre, rozpamätal sa, že je to ten istý muž. Svedok uviedol, že obžalovaný bol z tých dvoch mužov dominantnejší, t.j. bol ten, kto sa pýtal a kládol otázky, preto si toho druhého muža osobitne nezapamätal (č.l. 1030). Svedok uviedol, že bezpečnostné kamery sú nainštalované len pred ubytovňou, nie v jej interiéri. Tieto zábery poskytli policajtom. Po prehraní videozáznamu (č.l. 575) svedok potvrdil, že ide o záber z ich bezpečnostnej kamery. Na prehranom videozázname identifikoval seba, vrátane dvoch mužov, s ktorými sa rozprával. V kontexte so satelitnou snímku (č.l. 1050) opísal situačné usporiadanie okolia ich ubytovne.

Svedkyňa-poškodená MUDr. J. F. v prípravnom konaní (č.l. 342) ohľadom skutku č. 3 uviedla, že Silvester 2011 trávila v penzióne P. v Dolnom Kubíne spolu so svojou kamarátkou B. W.. Svoje auto zn. Š. Y. mala zaparkované na parkovisku. V aute nechali odložené lyže, tenisové rakety a ďalšie veci. Na sklách auta boli tmavé fólie, a preto sa domnievala, že sú veci v bezpečí. Na druhý deň ráno jej majiteľka penziónu oznámila, že na jej aute sú rozbité okná a auto je vykradnuté. Po privolaní policajtov poškodená zistila, že jej boli ukradnuté veci tak, ako sú opísané vo výroku rozsudku.

Svedkyňa-poškodená B. W. v prípravnom konaní (č.l. 358) potvrdila okolnosti krádeže vecí z motorového vozidla pred penziónom P. v zhode s poškodenou F.. Osobitne sa svedkyňa vyjadrila k druhu a rozsahu jej odcudzených vecí, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku v opise skutku č. 3.

Svedkyňa P. A. v prípravnom konaní (č.l. 406) potvrdila, že je majiteľkou penziónu P. v Dolnom Kubíne. Obžalovaného pozná, keďže ten bol u nej dvakrát ubytovaný. Pri druhom ubytovaní začiatkom roku 2012 však zistila, že v izbe je na jeho meno ubytovaný úplne cudzí muž. Ďalej svedkyňa potvrdila, že počas Silvestra 2011 niekto vykradol auto dvom ženám z Českej republiky, ktoré boli ubytované v jej penzióne. Svedok V. X. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1022) potvrdil, že v Dolnom Kubíne prevádzkuje predajňu zvanú V.. Jedného dňa prišiel obžalovaný spolu s ďalším mužom a ponúkali mu tenisovú raketu, za účelom ďalšieho predaja. On raketu nechcel prijať, keďže takéto služby komisionálneho predaja neposkytuje, ale napokon ho tí dvaja muži presvedčili. Okrem toho ho vtedy obžalovaný žiadal o nainštalovanie slovenčiny do mobilného telefónu zn. HTC. Obžalovaný tvrdil, že mobilný telefón má z Francúzska. Svedok v prípravnom konaní spoznal počas rekognície obžalovaného (č.l. 533).

Svedok L. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1023) uviedol, že bol odvieť svedka R. do Dolného Kubína na svojom vozidle zn. A.. Na jeho pokyn zastavil pred nejakým penziónom, pričom svedok R. z auta vystúpil a za 5 minút prišiel späť a následne z miesta odišli. Svedok si už nepamätal, kedy bol svedka R. takto odvieť, ani kvôli čomu ho tam viezol. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania (č.l. 411) svedok pripustil, že ho tam mohol zaviesť niekedy v januári 2012, pričom dôvodom R. návštevy mohlo byť vrátenie peňazí ako vtedy uvádzal.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1030) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 429), kedy priznal, že dňa 31.12.2011 bol spolu s obžalovaným a s ďalšou osobou menom Q. požičať vozidlo zn. V. M. v Tvrdošíne. Následne na požičanom vozidle odišli všetci traja do Ružomberku, kde sa zastavili na kávu, pričom svedok tam z neznámych dôvodov zaspal a keď sa zobudil, bola už Silvestrovská polnoc a obžalovaný ani vozidlo sa tam už nenachádzalo. Keď svedok zatelefonoval obžalovanému a pýtal sa, kde je požičané auto, obžalovaný mu povedal, že sa im pokazilo a je odstavené v nejakej dedine pri Liptovskom Mikuláši. Následne svedok dohodol s majiteľom požičovne áut v Tvrdošíne odťah požičaného vozidla, ktorý sa uskutočnil 02.01.2012. V ten deň sa svedok stretol s obžalovaným aj s tým mužom menom Q. a vozili sa po Ružomberku na inom aute, v ktorom sa nachádzali dva páry lyží a jeden pár lyžiarok a dve bundy. Tieto veci chceli dať do záložne na svedkove meno, s čím on nesúhlasil. Na hlavnom pojednávaní svedok identifikoval svedka Q. W. ako osobu, ktorá bola spolu s ním a obžalovaným požičať auto v Tvrdošíne.

Svedok W. S. v prípravnom konaní (č.l. 386) potvrdil, že v Tvrdošíne má tzv. autopožičovňu, pričom dňa 31.12.2011 popoludní bolo z nej požičané vozidlo zn. V. M. na meno svedka W.. Na druhý deň mu telefonovali, že sa vozidlo pokazilo a je potrebné ho odtiahnuť z obce Gotovany, čo sa následne aj zrealizovalo. Auto malo vadu na motore.

Svedok Q. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1035) nevedel vypovedať tak presne a detailne ako v prípravnom konaní, čo odôvodňoval odstupom času a zlým zdravotným stavom. Súd preto vychádzal z jeho výpovedí v prípravnom konaní (č.l. 374, 378). Svedok vtedy opísal konanie s obžalovaným. Obžalovaný si požičoval auto od svedka D., ktorý mu ho však dával do užívania len pod podmienkou, že ho bude viesť svedok W.. Išlo o auto zn. Š. H.. Svedok obžalovaného viezol asi 5x. Potvrdil, že bol v Tvrdošíne spolu s obžalovaným a svedkom W. požičať motorové vozidlo zn. V.. Po prehraní videozáznamu bezpečnostnej kamery prevádzky Tatra Banka v obchodnom dome v Námestove svedok spoznal seba ako vstupuje hneď za obžalovaným. Priznal, že bol so svedkom D. navštíviť obžalovaného počas väzby (č.l. 596) a tiež obžalovanému písal list (č.l. 1015).

Svedok R. D. v prípravnom konaní (č.l. 431) potvrdil, že v minulosti požičoval svoje vozidlo zn. P.Š. H.J. obžalovanému, avšak šoféra robil svedok W..

Svedok Q. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1032) pripustil, že mohol byť spolu s obžalovaným a svedkami F. a W. spoločne v jeden deň v Námestove. Po prehraní videozáznamu bezpečnostnej kamery prevádzky Tatrabanka v obchodnom dome v Námestove (č.l. 567) svedok identifikoval seba, obžalovaného, aj svedkov F. a W.. Tvrdil však, že nevie účel ich spoločnej návštevy v Námestove.

Svedok V. Č. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1033) po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania (č.l. 426) potvrdil, že počas pobytu vo väzbe bol istý čas umiestnený do cely so svedkom Q. F., pričom nad

nimi bol v inej cele svedok Q. W.. Ten svedkovi F. zakričal, že sú nasnímaní na kamere. Malo ísť o nejakú vec z Námestova. F. na to zareagoval podráždene a vravel, že je v tom nevinne, pričom peniaze z tej akcie si mali rozdeliť medzi sebou obžalovaný s W..

Svedok Q. F. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1034) odmietol vypovedať, pretože výpoveďou ku skutku č. 1 by si mohol privodiť trestné stíhanie. Súd preto prečítal zápisnicu o výpovedi tohto svedka z prípravného konania (č.l. 414), keďže v tom čase svedok vypovedal, hoci bol riadne poučený (§ 263 ods. 4 Tr. por.). Vtedy svedok priznal, že dňa 13.12.2011 bol v Námestove spolu so svedkami K. a W. a s obžalovaným. Svedok si tam bol vybaviť nejaké záležitosti a až dodatočne (v lete 2012) sa od svedka M. R. dozvedel, že W. s S. v ten deň ukradli v nechovom štúdiu v Námestove 1.600,- €. Svedok však tvrdil, že si vtedy nič nevšimol. Svedok priznal, že bol vtedy aj v lekárni v obchodnom dome Terno, kde mu najskôr svedok K. mal kúpiť nejaké lieky, ale keďže to nevybavil, tak si šiel lieky kúpiť F. sám. Počas pobytu vo väzbe mu svedok Č. hovoril, že od obžalovaného sa dozvedel, že tento si svedkom W. rozdelili peniaze pochádzajúce z krádeže v Námestove vo výške po 900,- €.

Svedkovia V. R. (č.l. 381), R. A. (č.l. 383) a Q. Š. (č.l. 408) nevedeli v prípravnom konaní ku žiadnemu zo žalovaných skutkov nič bližšie uviesť.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z odborného vyjadrenia (č.l. 441) je preukázaná hodnota vecí odcudzených v rámci skutku č. 1 v celkovej výške 1.450,- €. Z odborného vyjadrenia (č.l. 451) je preukázaná hodnota jednotlivých vecí odcudzených pri skutku č. 2 a pri skutku č. 3.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (č.l. 483) mal súd preukázanú situáciu na mieste činu po odhalení krádeže skutku č. 2 v jednotlivých izbách ubytovne. Zo znaleckých posudkov KEÚ (č.l. 435, 1071) vyplýva, že daktyloskopické stopy zaistené na mieste činu ohľadom skutku č. 2 sa nezhodujú s odtlačkami prstov obžalovaného. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (č.l. 493) mal súd preukázaný spôsob poškodenia vozidla pri krádeži podľa skutku č. 3. Zo zápisnice o domovej prehliadke v byte matky svedka Q. W. (č.l. 472) je preukázané, že v tomto byte neboli nájdené žiadne veci majúce súvis s niektorým zo žalovaných skutkov.

Prehratím videozáznamu z bezpečnostnej kamery nainštalovanej v prevádzke lekárne AGAPE v obchodnom dome C. v Námestove (č.l. 554, 567) mal súd preukázaný priebeh diania v interiéri tejto lekárne dňa 13.12.2011 poobede. Prehratím videozáznamu z bezpečnostnej kamery nainštalovanej v prevádzke Tatra banka v obchodnom dome C. v Námestove (č.l. 555, 567) mal súd zo záberu v zložke č. 7 preukázaný priebeh diania pred pobočkou tejto banky vo vstupnej chodbe obchodného domu C.. Z fotodokumentácie a pôdorysu obchodnému domu C. (č.l. 577 - 580) mal súd preukázané dispozičné riešenie jednotlivých nebytových priestorov a prevádzok v obchodnom dome C. v Námestove.

Prehratím videozáznamu z bezpečnostnej kamery nainštalovanej pred ubytovňou K. v Dolnom Kubíne (č.l. 575) mal súd zo záberu č. 3 a 4 preukázaný priebeh diania pred ubytovňou dňa 18.12.2011 v ranných hodinách. Prehratím videozáznamu z bezpečnostnej kamery inštalovanej v meste Dolný Kubín (č.l. 556, 576) mal súd zo záberu č. 7 preukázaný priebeh diania na ulici vedúcej k ubytovni Kopačka dňa 18.12.2011 v čase krádeže. Satelitná snímka ubytovne (č.l. 1050) preukazuje situačné usporiadanie jej okolia.

Súd tieto videozáznamy akceptoval ako dôkaz, ktorý je získaný zákonným spôsobom a je použiteľný na hlavnom pojednávaní, pričom pri zvažovaní zákonnosti a použiteľnosti tohto dôkazu vychádzal z čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 04.11.1950 v platnom znení (ďalej len „Dohovor“) a z týchto úvah:

Súkromie každého človeka je hodné ochrany pred neoprávnenými zásahmi. Prelom tejto ochrany je prípustný len v prípade záujmu ochrany demokratickej spoločnosti alebo ochrany ústavne (medzinárodne) garantovaných základných práv a slobôd iných osôb (kolízia práv). Ochrany svojho súkromia sa nemôže úspešne dovolávať osoba (páchateľ), ktorá svojím úmyselným konaním narúša pokojný stav súkromného života inej osoby. Legitímny verejný záujem štátnych orgánov na ochrane spoločnosti (jednotlivcov) pred závažnými trestnými činmi alebo na odhaľovaní, objasnení a potrestaní takej činnosti, je zásadne nadradený (prioritný) záujmu páchatel'a závažnej trestnej činnosti na ochrane sfér svojej osobnosti. Ani prípadná nezákonnosť dôkazu získaného porušením čl. 8 ods. 1 Dohovoru ešte nespôsobuje jeho nepoužiteľnosť v trestnom konaní a za určitých okolností nie je právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces (čl. 6 Dohovoru) v dôsledku použitia takého dôkazu dotknuté. Je potrebné skúmať, či boli využité všetky možnosti minimalizácie zásahu do základného práva či slobody inej osoby, t.j. či jednému právu nebola nedôvodne poskytnutá prednosť pred druhým právom.

Úvahy súdu v tomto smere sú podporené už dlhší čas konštantnou judikatúrou ESLP (Teixeira de Castro vs. Portugalsko; Allan vs. Spojené kráľovstvo; Schenk vs. Švajčiarsko; Khan vs. Spojené kráľovstvo; Heglas vs. Česká republika), ako aj rozhodnutiami súdov tých štátov, ktoré sú (rovnako ako Slovenská

republika) viazané ustanoveniami Dohovoru, keďže tento je súčasťou ich právneho poriadku a majú povinnosť ho aplikovať (Ústavný súd ČR č. I.US/191/05; NS ČR č. 5Tdo/459/07).

Záujem na odhalovaní (zaznamenaní) prípadnej nezákonnej činnosti, ktorú možno v takých priestoroch dôvodne očakávať, je dostatočným dôvodom na akceptovanie inštalácie monitorovacích kamier. Aj v danom prípade bolo preukázané, že zhotovené videozáznamy neboli použité (zneužitú) na žiadny iný účel, len ako podporný dôkaz pre odhalenie nezákonného konania obžalovaného a jeho usvedčenie. Ide teda o legitímny cieľ v zmysle vyššie uvedených úvah.

Z listu obžalovaného adresovaného svedkovi W. (č.l. 598) mal súd preukázané, že obžalovaný sa pokúšal ovplyvňovať priebeh vyšetrovania, ako aj obsah výpovedí niektorých svedkov. Svedkovia W. a D. boli obžalovaného počas pobytu vo väzbe aj navštíviť (č.l. 596). V dôsledku takého konania obžalovaného sa jeho vtedajšia obhajkyňa „vzdala“ jeho obhajoby (č.l. 34).

Z viacerých listov obžalovaného adresovaných svedkovi R. (č.l. 600 - 608) mal súd preukázanú snahu obžalovaného vplyvať na tohto svedka formou dohovárania a hrubých vulgarizmov kvôli jeho usvedčujúcej výpovedi. Takéto správanie sa obžalovaného bolo napokon príčinou dodatočného uvalenia tzv. kolúznej väzby na obžalovaného (č.l. 934).

Zo správy hotela Permon (č.l. 632) vyplýva, že obžalovaný nebol ubytovaný v tomto hoteli počas Silvestra 2011, ani sa nezúčastnil žiadnej akcie organizovanej v tom čase v tomto hoteli, keďže vstup bol povolený len pre pozvaných hostí, ktorých vstup bol kontrolovaný.

Z výpisu z knihy ubytovaných ubytovne zv. K. (č.l. 121) mal súd preukázané, že obžalovaný tu mal byť ubytovaný v dňoch 14.12.2011 až 16.12.2011.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/69/2012 mal súd preukázané, že obžalovaný v júni 2011 spáchal prečin „Krádež“ v štádiu pokusu, za čo mu bol uložený len podmienený trest odňatia slobody. Rozsudok zo dňa 22.08.2012 bol právoplatný v ten istý deň.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/178/2009 mal súd preukázané, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, keďže v tejto veci mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonával do 02.11.2010.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/49/2012 je preukázané, že obžalovaný dňa 30.12.2011 spáchal prečin „Nebezpečné vyhrážanie“ a dňa 11.01.2012 spáchal prečin „Krádež“ v štádiu pokusu, keď sa pokúsil vlámať do motorového vozidla rozbitím sklenenej výplne jeho okna. Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Zároveň bol zrušený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/69/2012 vo výroku o treste. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 17.09.2014 sa stal právoplatným dňa 26.02.2015.

Z odpisu registra trestov (č.l. 1181 - 1182) mal súd preukázané jednotlivé odsúdenia obžalovaného, okrem posledného odsúdenia vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012. Z rozhodnutí Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/143/1999 (č.l. 1171) a Okresného súdu Prievidza sp.zn. 4T/89/91 (č.l. 1173) mal súd preukázané, že obžalovanému bol opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť.

Z lustrácie v registri priestupkov (č.l. 1189 - 1190) je preukázané, že obžalovaný okrem viacerých dopravných priestupkov spáchal v marci 2011 aj priestupok proti majetku (č.l. 617).

Zo správy ÚVV Žilina (č.l. 1088) je preukázané, že obžalovaný počas výkonu väzby trikrát porušil ústavný poriadok, o.i. nedovoleným nadväzovaním kontaktu počas vychádzky.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni (č.l. 1191) vyplýva, že obžalovaný dlhodobo nikde riadne nepracoval s výnimkou pracovných pomerov počas výkonu trestu odňatia slobody.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Ružomberok (č.l. 807) je preukázané, že obžalovaný je t.č. trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania prečinu „Krádež“, ktorý mal spáchať obdobným spôsobom ako krádež v skutku č. 3. Konanie v tejto veci na Okresnom súde Ružomberok zatiaľ nie je skončené.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalované skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchal ich obžalovaný, ktorý je za ich spáchanie trestne zodpovedný.

Súd na základe vykonaných dôkazov upravil opis jednotlivých skutkov uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému ich priebehu (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň, aby totožnosť skutkov zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). Zároveň do skutkovej vety doplnil opis skutku č. 4 prevzatý z odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012 vzhľadom na následne uloženie spoločného trestu (viď. nižšie).

Obžalovaného zo spáchania všetkých troch žalovaných skutkov usvedčuje svedok R.. Súd jeho výpoveď z prípravného konania (č.l. 400) vyhodnotil ako hodnovernú. Tento svedok vtedy pomerne podrobne opísal z akých krádeží mali pochádzať veci, ktoré mu obžalovaný ponúkal. Výpoveď tohto svedka pritom

nie je nijako osamotená, či nezmyselná a je podporená aj ďalšími dôkazmi tak, ako je analyzované nižšie pri jednotlivých skutkoch.

Svedok R. nemal odkiaľ a od koho iného vedieť o tom kedy, kde a čo obžalovaný ukradol, iba ak od neho. Pochybnosti obžalovaného o možnom vplyve vypočúvajúcich policajtov na tohto svedka neboli ničím preukázané, a tak ostávajú výlučne v rovine ničím nepodložených špekulácií. Je pravdou, že tento svedok na hlavnom pojednávaní, konanom po viac ako dvoch rokoch od výpovede v prípravnom konaní, už neopisoval obsah rozhovoru s obžalovaným, resp. neidentifikoval ním ponúkané veci tak detailne ako vo svojej prvotnej výpovedi. Odôvodnenie svedka v tomto smere poukazujúc na odstup času je však akceptovateľné.

Vo všeobecnosti totiž platí, že pozícia osôb (obžalovaných), ktorí sa usilujú niečo zamlčať, je objektívne ľahšia oproti pozícii osôb (svedkov), ktoré pravdivo opisujú, čo sa na mieste činu stalo. Zatiaľ čo prvej skupine osôb „stačí“ popierať a tvrdiť, že v danom čase a mieste „sa nič nestalo“ (čo ani pri opakovaných výsluchoch nie je náročné zopakovať), druhá skupina musí pri každom výsluchu vždy odznova podrobne opisovať skutočne prežité udalosti. To pochopiteľne nemusí byť vždy spontánne, plynulé a tým aj navzájom zhodné a pri opakovaných výsluchoch je objektívne pre takého svedka problematické vždy presne zopakovať obsah svojho predchádzajúceho prejavu. Je teda akceptovateľné, že svedok R. nebol schopný zapamätať si a počas výpovede pred súdom (išlo už o jeho 5. výpoveď v tejto veci) presne zreprodukovať popis ukradnutých vecí, ktoré mu boli obžalovaným ponúkané na predaj. To platí o to skôr, ak takých stretnutí s obžalovaným malo byť viacero.

Napriek tomu súd v záujme odstránenia prípadných pochybností o hodnovernosti jeho kontradiktórnej výpovede z prípravného konania (č.l. 400) prečítal aj predchádzajúce tri zápisnice o výpovediach tohto svedka (č.l. 393 - 398), pričom neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali čo i len pochybnosť o hodnovernosti následnej kontradiktórnej výpovede tohto svedka učinenej v prípravnom konaní, na ktorú napokon pri hodnotení dôkazov aj prihliadal.

Je pravdou, že svedok R. nie je bezúhonnou osobou, ale to nie je nijako neobvyklé, keďže ide o osobu, ktorá sa kontaktovala v minulosti s osobami páchajúcimi trestnú činnosť. Je málo pravdepodobné, aby sa páchatel trestnej činnosti zdôveroval bezúhonnej osobe. Práve preto treba pri odhaľovaní trestnej činnosti takýmto spôsobom skôr očakávať, že tzv. korunní svedkovia nebudú morálne bezúhonní. Len z tohto dôvodu ich však nemožno a priori vylučovať z kategórie hodnoverných svedkov. V prípade takého prístupu by nebolo možné odhaľovať napr. ani drogovú činnosť, keďže v takých prípadoch sú dôležitými svedkami neraz drogovovo závislé osoby, keďže práve a len také osoby (konzumenti) sa pohybujú v tomto kriminálnom prostredí a prichádzajú do styku s páchatelmi trestnej činnosti (napr. s dílmi drog).

Ohľadom spáchania skutku č. 1 súd vychádzal z vyjadrení svedka R. (č.l. 400), ktorý pomerne presne opísal druh a rozsah vecí, ktoré obžalovaný v Námestove ukradol.

Jeho usvedčujúcu výpoveď nepriamo podporujú aj vyjadrenia svedkov Č. a F. ohľadom rozhovoru o delení peňazí z tejto krádeže medzi obžalovaným a svedkom W.. O tom, že účasť svedka W. a F. na tejto krádeži nie je nijako nezmyselná, svedčia videozáznamy z tohto dňa, z priestorov tohto obchodného domu, kde je preukázané, že tieto osoby sa po daných priestoroch pohybujú spoločne neraz tesne za sebou. To, že v Námestove došlo k takej krádeži kabelky, ako uvádzal svedok R., potvrdila aj poškodená W. a svedkyňa Ž.. Obžalovaný bol na videozázname z lekárne v obchodnom dome identifikovaný poškodenou W. ako muž, ktorý krátko pred krádežou podozrivo nazeral do vnútra jej kozmetického salónu. Svedkyňa Ž. v ňom spoznala muža, ktorý odchádzal spreď salónu a pod pazuchou odnášal vec rovnakej farby, akú mala kabelka poškodenej.

Ohľadom skutku č. 2 súd vychádzal z výpovede svedka R. (č.l. 400), ktorý potvrdil, že obžalovaný mu ponúkal na predaj veci pochádzajúce z krádeže v ubytovni K., pričom ním opísané veci druhovo zodpovedajú tam odcudzeným veciam (notebook, mobily, tablet zn. Toshiba).

Výpoveď svedka R. opäť nie je osamotená. Svedok E. v konaní pred súdom spoznal obžalovaného a identifikoval ho ako muža, ktorý sa s ním ráno v deň krádeže rozprával o možnosti ubytovania. Možno akceptovať vysvetlenie svedka E. k príčinám, prečo ho neidentifikoval už počas rekognície vykonávanej v prípravnom konaní len za pomoci fotografií. Rekognícia vykonávaná len podľa profilovej fotky podozrivej osoby má objektívne nižšiu vypovedaciu hodnotu a úspešnosť (v pravom slova zmysle), než rekognícia, či iné spoznávanie osoby zoči-voči, keď má spoznávací svedok možnosť vidieť bezprostredne celú postavu takej osoby, mimiku tváre a podobne. To platí za predpokladu, že spoznávací svedok aj predtým videl spoznávanú podozrivú osobu v tzv. širšom zábere, než umožňuje profilová fotka tváre.

Vyjadrenie svedka E. je pritom podporené videozábormi z bezpečnostných kamier mestskej polície a ubytovne K., kde možno v konkrétnych časových okamihoch skutočne vidieť ako dve osoby od neďaleko zaparkovaného vozidla prichádzajú smerom k ubytovni K., kde absolvujú krátky rozhovor so svedkom

E.. Následne odchádzajú tieto dve osoby preč a po odchode svedka E. sa vracajú sami späť na miesto a vystupujú po schodoch smerom k ubytovni, kde sa zdržia viac ako 20 minút, pričom následne opúšťajú tieto priestory s vecami, ktoré pri sebe predtým nemali.

Je pravdou, že obžalovaný mal byť podľa výpisu z knihy návštev v tejto ubytovni (č.l. 121) ubytovaný dva dni pred krádežou, pričom svedok E. uviedol, že táto osoba nebola totožná so žiadnou z tých dvoch osôb, ktoré sa následne v deň krádeže boli informovať na možnosť ubytovania. V tejto súvislosti však treba poukázať na správanie sa obžalovaného v penzióne P. v minulosti, kde podľa svedkyne A. (č.l. 407) mal byť tiež ubytovaný obžalovaný, avšak v izbe evidovanej na jeho meno sa nachádzal úplne iný muž. Nemožno teda vylúčiť, že k rovnakej situácii došlo aj v ubytovni K., t.j. že dňa 14.12.2011 sa tu ubytovala iná osoba, ktorá predložila doklad obžalovaného.

Rovnako dôkaznú situáciu nijako nenaruša zistenie, že daktyloskopické odtlačky prstov nájdené na mieste činu nepatria obžalovanému (č.l. 1071). Išlo totiž o stopy nájdené na tzv. recepcii (č.l. 488), t.j. na mieste, kde má objektívne každodenný prístup viacero osôb (ubytovaných hostí). Nešlo teda o daktyloskopické stopy nájdené na zvlášť špecifickom predmete, ktorý by mal priamy (usvedčujúci) súvis s týmto trestným činom alebo s jeho páchatelom.

Ohľadom skutku č. 3 súd vychádzal z výpovede svedka R. (č.l. 400), ktorý opäť opísal nielen veci, ktoré mu obžalovaný ponúkal, ale aj spôsob akým si ich obžalovaný zaobstaral.

Usvedčujúca výpoveď svedka R. však ani v tomto prípade nezostáva osamotená, bez ďalších podporných dôkazov. Z vyjadrenia poškodených a zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že v danom čase a mieste skutočne došlo ku krádeži vlámaním tak, ako to v stručnosti opísal svedok R.. Svedkom uvádzaný opis vecí a spôsob ich získania nijako neprotirečí zistenému rozsahu odcudzených vecí pri tomto čine a zároveň plne korešponduje s rozsahom aj spôsobom poškodenia vozidla zdokumentovaným pri ohliadke miesta činu.

Svedok W. potvrdil, že v deň krádeže požičal pre obžalovaného vozidlo zn. V. M., t.j. taký typ vozidla, v akom sa nachádzali ukradnuté veci v čase, keď ich obžalovaný ponúkal svedkovi R.. Svedok W. okrem toho hovoril, že po dvoch dňoch od krádeže aj jemu obžalovaný ponúkal dva páry lyží, dve lyžiarske bundy a lyžiarky, ktoré chcel založiť v záložni. Ďalší svedok (V. X.) potvrdil, že obžalovaný mu spolu s ďalším mužom priniesol na predaj tenisovú raketu do predane zv. V., t.j. na miesto, kde sa raketa mala krátko po krádeži nachádzať aj podľa vyjadrenia svedka R..

O tom, že taký spôsob zaobstarávania prostriedkov na obživu nie je obžalovanému cudzí, svedčí aj právoplatné odsúdenie vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012, kde je preukázané, že obžalovaný sa po pár dňoch od krádeže pred penziónom P. pokúsil obdobne vykradnúť ďalšie vozidlo. Vykrádanie motorových vozidiel takým spôsobom obžalovaný vykonal aj v minulosti, čo je preukázané z odsudzujúcich rozhodnutí vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/143/1999 a Okresného súdu Prievidza (č.l. 1171, 1173). Tieto odsúdenia nie sú zahladené.

Alibi obžalovaného, ktorý tvrdil, že silvestrovskú noc strávil v hoteli Permon, nebolo ničím preukázané. Naopak, bolo spoľahlivo vyvrátené potvrdením hotela Permon (č.l. 632).

Súd zmenil právnu kvalifikáciu žalovaných skutkov, pričom obžalovaný bol na túto možnosť riadne a včas upozornený (č.l. 1198).

Spáchaním skutku č. 1 obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., keďže si úmyselne prisvojil cudziu vec (kabelku) a spôsobil tým tzv. malú škodu. Spáchaním skutku č.2 obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e), j) Tr. zák. Obžalovaný ukradol veci zo zamknutých izieb ubytovne, do ktorých sa dostal prostredníctvom náhradných kľúčov, ktoré získal neoprávnene. Takéto jeho konanie možno hodnotiť ako vlámanie v zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. Pri tomto čine spôsobil tzv. malú škodu viacerým osobám, s čím bol minimálne uzročený, keďže cieľavedome kradol vo viacerých izbách ubytovne. Tieto dva osobitné znaky (vlámanie + spáchanie činu na viacerých osobách) je treba právne kvalifikovať v zhode s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Rt-116/2012; Rt-11/2015; Rt-13/2015). Skutkom č. 2 obžalovaný zároveň spáchal aj prečin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., keďže izbu v ubytovni slúžiacej na prechodné bývanie ubytovaných hostí (poškodených) je možné v zmysle § 194 Tr. zák. považovať za obydlie (Rt-8/1990). Napokon skutkom č. 3 obžalovaný spáchal ďalší zločin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., keďže z motorového vozidla ukradol veci v hodnote presahujúcej mieru tzv. malej škody, pričom tak učinil vlámaním.

Oproti podanej obžalobe však súd nevyhodnotil skutky č. 2 a 3 ako čiastkové útoky jedného pokračujúceho trestného činu, lebo tomu bráni zákonná definícia pokračovacieho trestného činu (§ 122 ods. 10 Tr. zák.).

V danom prípade nemožno vôbec hovoriť o súvislosti ani ohľadom spôsobu spáchania týchto dvoch činov, ani ohľadom predmetu útoku. V prípade skutku č. 2 obžalovaný kradol veci na verejne dostupnom mieste z motorového vozidla, zatiaľ čo v prípade skutku č. 3 obžalovaný kradol v jednotlivých izbách vo vnútri ubytovne. V prípade skutku č. 2 sa obžalovaný vecí zmocnil násilným vlámaním (rozbitím okna na aute), zatiaľ čo v prípade skutku č. 3 obžalovaný vnikol do jednotlivých izieb ubytovne za pomoci pravých kľúčov, ktoré bezprostredne pred týmto činom ukradol z recepcie.

Súd však zistil, že podmienky pokračovacieho trestného činu existujú medzi skutkom č. 3 a iným čiastkovým útokom toho istého trestného činu, za ktorý už bol obžalovaný právoplatne odsúdený. Ide o skutok č. 2 z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012 zo dňa 26.10.2012, ktorý obžalovaný spáchal dňa 11.01.2012 tým, že sa pokúsil na verejnom parkovisku pred obchodným domom v Ružomberku rozbiť okno na motorovom vozidle a tak sa doň vlámať s cieľom zmocniť sa vecí v ňom sa nachádzajúcich. Tento čin obžalovaný spáchal skôr, než mu bolo vznesené obvinenie za skutok č. 3 v teraz prejednávanej veci (č.l. 19), čím je splnená podmienka v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. Medzi týmito dvomi čiastkovými útokmi pritom zjavne existuje objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať takýto trestný čin. Súd preto podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine ohľadom súvisiaceho čiastkového útoku a zahrnul ho do skutkovej vety ako „nový“ skutok č. 4. Následne obidva čiastkové útoky (skutok č. 3 a č. 4) právne kvalifikoval ako pokračujúci zločin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., sčasti (v bode 4.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

V danom prípade obžalovaný spáchal všetky štyri žalované skutky skôr, než bol vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012 a Okresného súdu Žilina sp.zn. 29T/69/2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok voči obžalovanému, a preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Vzhľadom na vyššie uvedenú súvislosť medzi čiastkovými útokmi toho istého trestného činu boli zároveň splnené podmienky pre uloženie spoločného trestu za skutky č. 3 a 4.

Okresný súd Dolný Kubín teda obžalovanému uložil spoločný súhrnný trest nielen za teraz posudzovaný prečin „Krádež“ (skutok č. 1), zločin „Krádež“ a prečin „Porušovanie domovej slobody“ (skutok č. 2), pokračovací zločin „Krádež“ (skutky č. 3 a č. 4), ale aj za ďalšie dva trestné činy, a to za prečin „Nebezpečné vyhrážanie“ (skutok č. 1 zo spisu OS Ružomberok sp.zn. 8T/49/2012) a za prečin „Krádež“ (spis OS Žilina sp.zn. 29T/69/2012). Zároveň súd zrušil všetky výroky o trestoch uložených obžalovanému za trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu s teraz stíhanými činmi. Celkovo teda okresný súd teraz ukladal trest za štyri úmyselné prečiny a za dva zločiny.

Súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal na pomer a mieru závažnosti prípadných poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takú okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. Oproti tomu bola zistená existencia priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený, pričom ide o odsúdenia, ktoré nie sú zahladené (č.l. 1181 - 1182). Na ďalšiu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h) Tr. zák.) súd neprihliadal, keďže spáchanie viacerých trestných činov bolo napokon špecifickým dôvodom pre uloženie spoločného súhrnného trestu za použitia tzv. asperačnej zásady (Rt-1/2011; Jtk-4/14).

Najprísnejším zo zbiehajúcich trestných činov je zločin „Krádež“ podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (3 až 10 rokov) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu (5 rokov 4 mesiace). Následne súd v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu (13 rokov 4 mesiace). Napokon teda prichádzalo do úvahy uloženie treste v rozpätí takto upravenej trestnej sadzby (5 r. 4 mes. - 13 r. 4 mes.).

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby, keďže trest vo výmere sedem rokov považuje za dostatočný pre naplnenie účelu trestu v spojení so súbežne uloženým ochranným dohľadom. Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto činov opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselné trestné činy a tieto odsúdenia nie sú zahladené. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody dňa 02.11.2010.

Keďže obžalovaný bol v minulosti už viackrát vo výkone trestu odňatia slobody pre takýto úmyselný trestný čin (č.l. 1181, 1171, 1173), súd uložil obžalovanému ochranný dohľad nad jeho správaním. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Tomu by mali napomôcť aj povinnosti súbežne uložené popri výkone ochranného dohľadu.

Napokon súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť všetkým poškodeným škodu, ktorú im svojim úmyselným konaním spôsobil, a to v takom rozsahu, ako bola táto spoľahlivo preukázaná zadováženými dôkazmi a v takej výške ako bola táto preukázaná podľa zadovážených odborných vyjadrení (č.l. 441, 451). Pokiaľ si jednotliví poškodení uplatňovali voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške, ktorá prekračovala výšku škody určenú v odbornom vyjadrení, súd ich odkázal zo zvyškom ich nárokov na občianske súdne konanie. Súd tým nekonštatuje, že nárok poškodených v zvyšnej časti neexistuje, avšak základný účel trestného konania (§ 1 Tr. por.) nedáva priestor na vykonávanie bližšieho dokazovania v tomto smere. Takéto dokazovanie by už totiž prekračovalo možnosti tzv. adhézneho konania.

v bode 1.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil

v bode 2.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a na viacerých osobách

- neoprávnene vnikol do obydlia iného

v bodoch 3. a 4.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a taký čin spáchal sčasti (v bode 3.) závažnejším spôsobom konania - vlámaním a sčasti (v bode 4.) konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu tohto činu,

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech

- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.